

Posudek konzultanta diplomové práce Lenky Hlouškové na téma „Rozhodčí doložky ve spotřebitelských sporech“.

Práce byla odevzdána 9.9. 2013 a má 153 strany vlastního textu, tedy bohatě naplňuje formální požadavek na uznání práce jako práce diplomové.

Autorka si vybrala téma vysoce aktuální, které před přijetím zásadní novely zákona č. 216/1994 Sb. bylo předmětem četných odborných i politických diskusí a je obsahem relativně četné judikatury.

Autorka se nesoustředila jen na výklad tuzemské právní úpravy, ale osvědčila schopnost srovnání zejména s evropskou judikaturou, ale i dokázala porovnat přístup k této problematice v USA a v Evropě.

Po úvodu a části definující základní pojmy užívané v práci, autorka v části II věnuje pozornost přípustnosti rozhodčích doložek pro řešení spotřebitelských sporů, když zdůrazňuje zejména principy neindividuálního sjednání a rozporu s požadavkem přiměřenosti, tj. s principy, které vyplývají ze zejména ze Směrnice 93/13/EHS, promítnuté do právní úpravy spotřebitelských smluv v občanském zákoníku. Autorka vztah uvedené Směrnice k tuzemské právní úpravě velmi podrobně analyzuje a současně provádí i srovnání s úpravou v jiných evropských státech.

V částí III se autorka věnuje úpravě spotřebitelské rozhodčí doložky, zejména z hlediska právní úpravy obsažené v zákoně č. 19/2012 Sb. IV. část je věnována osobě rozhodce, V. část procesněprávním požadavkům na spotřebitelské rozhodčí doložky a poslední částí je stručný závěr.

Z jednotlivých částí práce bych chtěl zdůraznit zejména tyto:

Zkoumání principů neplatnosti rozhodčí doložky, tj. otázka, zda volit systém absolutní či relativní neplatnosti. Autorka se tím na mnoha místech zabývá, ale chtěl bych znát její zobecňující názor, jak v případě právního jednání o rozhodčí doložce aplikovat zcela nově upravenou absolutní neplatnost, tedy zda i po účinnosti zákona č. 89/2012 Sb. bude soud v rámci přezkoumání rozhodčího nálezu uvedené princip z moci úřední aplikovat či nikoliv. Obecně jde vlastně o vztah procesního předpisu, upravujícího právní jednání (viz též autorkou analyzovaný spor, zda půjde o úkon hmotného práva či práva procesního) k základní úpravě neplatnosti právních jednání práva soukromého s převládající smluvní autonomií, promítnutou do převažujícího principu relativní neplatnosti.

Myšlenka, že exekuční soud by mohl nejen exekuci zastavit (postup, kdy zákon č. 216/1994 Sb. jako výjimku ze zásady neumožňující přerušování vykonávacího řízení s uložením povinnosti podat návrh na přezkoumání rozhodčího nálezu- strana 70- není novinkou) , sám

rozhodčí nález zrušit, je podle mého soudu na překážku systému nalézacího a vykonávacího řízení. Autorka by měla zvážit především toto obecné procení hledisko a vyjádřit se k němu.

Otázka, zda právní úprava možnosti přezkoumat rozhodčí nález věcně je obsahově tak formulována, že neumožňuje v podstatě libovůli soudu jít nad rámec této právní úpravy ?

Jiné připomínky k práci nemám, úvahy de lege ferenda jsou obsaženy v jednotlivých částech práce.

Práce je psána dobrým právním jazykem, přehledně a citacemi užitých pramenů, obsažených v poznámkách v závěru práce.

Práce překračuje obvyklou úroveň diplomové práce a hodnotím ji proto známkou : Výborně.

JUDr. Tomáš Pohl

Praha dne 26. 11. 2013